

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εἰς τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος..... λεπτά
Εἰς τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος..... »

ΓΡΑΦΕΙΑ :

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 16—ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΗΝΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ

τῶν κακῶν ὅταν ἄλλος ἦλθε τρεχάτος.
— Τὸ πῦρ τοῦ Θεοῦ, εἶπεν, ἔπεσεν ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἔκαυσεν τοὺς δούλους σου καὶ τὰ πρόβατά σου. Ἐγὼ μόνος ἐσώθην διὰ τὸ ἔλθω νὰ σοῦ τὸ ἀναγγεῖλω.

Ἐνθ' δὲ αὐτοὺς ὤμιλει τρίτος δοῦλος ἐνεφανίσθη :

— Οἱ Χαλδαῖοι, εἶπεν, ἔκαμαν τρεῖς λόχους καὶ ὥρμησαν καὶ πῆραν τὰς καμήλους σου. Ὅλοι οἱ δούλοι σου ποῦ τὰς ἐφύλαττον, ἐφανεύθησαν. Μόλις ἐγὼ ἐσώθην διὰ τὸ ἔλθω νὰ σοῦ φέρω τὴν εἰδήσιν.

Τέταρτος ἄγγελος ἠκολούθησε :

— Ἐνθ' οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐτρωγαν καὶ ἔπιναν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μεγαλειτέρου των ἀδελφοῦ. μέγας ἄνεμος ἦλθεν ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ ἐπρόσβαλε τοὺς ἰεσάρας τοίχους τοῦ οἰκτιοῦ, οἱ ὅποιοι ἔπεσαν καὶ ἔθαψαν τὰ παιδιὰ σου. Ἐγὼ ἐγλύτωσα ἀπὸ τὴν καταστροφὴν καὶ ἦλθα νὰ σοῦ φέρω τὴν ἀπαισίαν εἰδήσιν.

Τότε ὁ Ἰωβ ἐσηκώθη, ἐξέσχισε τὰ φορέματά του, ἐξύρισε τὴν κεφαλὴν του, ἔπεσεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκίνησε.

— Γυμνός, εἶπεν, ἐξηλθον ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρός μου, γυμνός θὰ ἐπεστρέψω ἐκεῖ. Ὁ Κύριός μου τὰ ἔδωκεν ὅλα αὐτὰ, ὁ Κύριός μου τὰ παίρνει ὀπίσω. Ἄς εἶνε εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Ὁ Κύριος ἐθριάμβευσεν. Ὁ Σατανᾶς εἶχε χάσει τὸ στοίχημα.

Καὶ τὸ δράμα ἐξακολούθει, ἄγριον, σπαρτακτικόν, φρικιαστικόν. Ἡ αἰωνία ἀντίθεσις τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ περὶσματος, ποῦ ἀγωνίζονται εἰς βάρος τοῦ ἀνθρώπου, ἀρχίζει ἀπὸ αὐτὴν τὴν τραγικὴν ἱστορίαν. Τρεῖς ἰσως χιλιάδες χρόνια πρὶν ἀπὸ τὸ μοιραῖον ποῦ κανονίζει τὴν τύχην τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ θέατρον τοῦ Αἰσχύλου, ὁ Ἰωβ μᾶς δίδει τὴν πρώτην ἰσχυρὰν δραματικὴν συγκίνησιν μετὰ τὴν ἱστορίαν του, ἡ ὁποία ἂν δὲν εἶνε ἀκόμη τὸ δράμα, εἶνε ὁμοῦ τὸ ἐμβρυον τοῦ δράματος.

Γ. Β. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΘΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ

Ο ΠΟΛΙΟΥΧΟΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Σήμερον τὰ Ἰωάννινα ἄγουσι μεγάλην ἐορτήν, καὶ οἱ ἀπανταχοῦ καταγόμενοι ἐξ Ἰωαννίνων ἐορτάζουσιν μετὰ πάσης ἐπισημότητος τοῦ νεομάρτυρος τὴν πανήγυριν, διότι ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ, ὡς ἐν ἐστίᾳ τινι, συγκεντροῦται ἡ σκληρότης καὶ ἡ ἀπανθρωπία τῶν Τούρκων κατὰ τοῦ ἡμετέρου γένους.

Ὁ Νεομάρτυς Γεώργιος, ἔγγαμος, ἔχων σύζυγον καλουμένην Ἑλένην, ἐξ ἧς ἀπέκτησε καὶ υἱόν, ἦτο ἱπποκόμος εἰς πολλοὺς Τούρκους, οἵτινες ἐκ παντὸς τρόπου ἐξήγησαν νὰ βιάσωνται αὐτὸν εἰς ἐξώμωσιν, ἀλλ' ὁ Νεομάρτυς Γεώργιος προετίμησε τὸν θάνατον παρὰ τῆς ἐξώμωσης.

Καὶ δὴ 3ην πρωινήν ὥραν, ἐξημέρωμα τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, παρουσιάσθησαν ἐνώπιον αὐτοῦ 5 δῆμοι, διὰ τελευταίαν φοράν, ζητοῦντες ὅπως ὁ Γεώργιος ἀρνηθῇ τὸν Χριστὸν, ἀλλ' ὁ Γεώργιος εὐσταθῶς καὶ γενναίως ποιῆσας ἐνώπιον αὐτῶν τὸ σημεῖον τοῦ ὑμῖν σταυροῦ, ἐδήλωσεν αὐτοῖς, ὅτι Χριστιανὸς εἶνε καὶ Χριστιανὸς θὰ ἀποθάνῃ, ὅτε οἱ δῆμοι, εἰς ἡλικίαν 30 ἐτῶν, τῷ 1838, τῇ 17ῃ Ἰανουαρίου, τὸν ἐκρέμασαν δι' ἀγχόνης, ἐφ' ἧς ἐπὶ τριήμερον ἔμεινε κρεμάμενος, πρὸς παραδειγματισμόν.

Εἴτα δὲ πάντες οἱ ἐν Ἰωαννίνοις πορευθέντες Ἀρχιερεῖς καὶ ὁλος ὁ κλήρος καὶ ὁ λαὸς μετὰ ὑμῆς ἁξίας εἰς μάρτυρα, κήδευσαν τοῦτον, ἐνταφιάσαντες κατὰ τὸ ἀριστερόν μέρος τῆς Ἐκκλησίας, πληροῖον τῆς πύλης τοῦ ἁγίου βήματος.

Ὁ ἅγιος ἐμαρτύρησε τὰ 1838, τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, ἀλλὰ τί πρὸς τοῦτο; Μήπως ὁ χρόνος καὶ ἡ παλαιότης προσδίδει κατὰ τὴν ἀνάγκην τὴν ἐκείνην;

σεως τῶν ἐν μυρίαῖς στερήσειν ἐκεῖ ἀγωνιζομένων γενναίων τέκνων τῆς Πατρίδος, πάντων τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν παρακλήσεων τῆς ἡμετέρας οὐδενείας.

Εἶθε δὲ τὸ τηλεγραφικὸν σύρμα ἀνακοινώσῃ ἡμῖν τὴν ἄλωσιν τῶν Ἰωαννίνων ἢ ἔστω καὶ νύκην ἀσφαλῶς πρὸς τὰ ἐνδοξα καὶ ἱστορικὰ Ἰωάννινα ἄγουσαν.

Γ. ΛΑΜΠΑΚΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΑΙ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΣ

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΑΘΑΝΑΤΩΝ

- Ὁ νέος Πρόεδρος εἰς τὴν Ἀκαδημίαν
- Προδρόμωνις τοῦ Προέδρου
- Ὁ δεῦτερος μετὰ τὸν Θιέρσον

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ

Ἡ τελευταία τακτικὴ συνεδρίασις τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας εἶχεν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον καὶ διὰ τὸν πολιτικὸν καὶ φιλολογικὸν κόσμον.

Ἐπρόκειτο νὰ παραστῇ κατ' αὐτὴν ὁ νέος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Ραϋμόνδος Πουανκαρέ, ὅστις εἶνε καὶ ἐκ τῶν ἐπιφανῶν Ἀκαδημαϊκῶν.

Πάντες οἱ ἀθάνατοι ἀπὸ ἐνωρὶς εὐρίσκοντο εἰς τὰς θέσεις των καὶ πλήθος φωτογράφων. Ταυτοχρόνως μετὰ τὸν Πουανκαρέ ἀφίκετο καὶ ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Ριμπώ, ὅστις ὑπῆρξε καὶ ἀντιπαλὸς του κατὰ τὴν ἐκλογὴν.

Ὅταν συνητηθῶσαν οἱ δύο συνάδελφοι ἐσφίξαν μετὰ διαχύσεως τὰς χεῖρας καὶ ὁ Ριμπώ καίπερ πρεσβύτερος ἐκάλεσε τὸν Πουανκαρέ νὰ εἰσέλθῃ πρῶτος, οὕτω δὲ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθυσαν.

Ἀπὸ τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς δὲν ἔλειπεν οὔτε ὁ Ροσσὴν, ὅστις εἶχεν ἔλθει πρὸς τοῦτο ἐκ Καμπῶ, ὅπου διαμένει.

Ἀμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδριάσεως ὁ πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Φρανσίς Σάρι ἀπηύθυνε τὴν ἐξῆς προσφώνησιν πρὸς τὸν κ. Πουανκαρέ ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς Ἀκαδημαϊκοὺς :

Κύριοι,

Ἀφοῦ ὁ κύριος Πουανκαρέ, ἦλθε μέσῳ ἡμῶν σήμερον νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν του, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ καταστῶ πιστὸς ἐρμηνεὺς τοῦ γενικοῦ ἡμῶν αἰσθήματος, ἀπευθύνων αὐτῷ εὐθὺς ἀμέσως τὰ εὐκρινέστερα συγχαρητήριά μας διὰ τὴν ἐκλογὴν, ἧς ὑπῆρξεν ἀντικείμενον κατὰ τὴν 17 Ἰανουαρίου. Καὶ ἀφοῦ συγχαροῦμεν αὐτόν, συγχαροῦμεν εἴτα ἡμᾶς αὐτοὺς, διότι ἡ Ἀκαδημία αἰσθάνεται ἱκανοποίησιν βλέπουσα τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ συμπληρουμένην ὑφ' ἑνὸς τῶν μελῶν της.

Εἶνε, ὡς γνωρίζετε, ἡ δευτέρα φορά καθ' ἣν ὁμοία σύμπτωσις παρουσιάζεται ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἀκαδημίας καὶ ὁ κ. Πουανκαρέ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιδείξῃ ὑπερηφάνειάν τινα διότι θὰ ὑπομνήσω ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τὸν Θιέρσον Τὸ παράδειγμα τοῦ ἀποδεικνύει ἄλλως τε περιφανῶς ὅτι ὁ ἔρως πρὸς τὰ γράμματα, ἢ πρὸς αὐτὰ ἐπίδοσις, ἢ χάρις καὶ ἡ πλήρης διαύγεια τῆς ἐκφράσεως, ἡ τάξις καὶ ἡ σαφήνεια τοῦ λόγου, τέλος αἱ καλλίτεραι ιδιότητες τοῦ συγγραφέως καὶ τοῦ ρήτορος, ὅσας συνδυάζονται μετὰ σταθερότητος φρονήματος, ἀποτελοῦσι καὶ αὐταὶ πολιτικὰς δυνάμεις λίαν ἰσχυράς, δὲν ἀνοίγουσι δὲ μόνον τὰς πύλας τῆς Ἀκαδημίας. Εἰς τῶν παλαιῶν συναδέλφων μας εἶπεν ἄλλοτε μετὰ περισσοτέραν ὁδὸν κακίας ἢ ἀκριβείας ὅτι ἡ φιλολογία ὁδηγεῖ παντοῦ ἀρκεῖ νὰ τὴν ἐγκαταλείπῃ κανεὶς. Δὲν εἶνε τοιαύτη ἡ γνώμη τοῦ κ. Πουανκαρέ. Δὲν θέλει νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν Δημοκρατίαν τῶν γραμμάτων. Θέλει νὰ μείνῃ ἐν αὐτῇ.

Εὐχομαι ἢ μάλλον πάντες εὐχόμεθα ὅπως αἱ νέαι ἀσχολίαι τοῦ, ὅσονδήποτε ἀπορροφητικαὶ τοῦ χρόνου καὶ ἂν εἶνε, τῷ παρέχῃσι τὴν εὐκαιρίαν — δὲν τολμῶ νὰ εἶπω συχνά — νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὰς ἐργασίας μας.

Γνωρίζει ἄλλως τε, ἀφ' οὗ ἀνέπνευσεν αὐτὴν, ποία ἀτμοσφαῖρα βασιλεύει ἐδῶ, ἐξω τῆς πολιτικῆς.

Τὰ διάθεμα πάθη ὅτινα συνταράσσονται ἀλλήλοισι ἴστανται ἔξω τοῦ κατωφλίου τῆς αἰθούσης ταύτης. Ἐν καὶ μόνον εἰσέρχεται, τὸ εὐγενέστερον ὄλων, ἐκεῖνο διὰ τὸ ὅποιον εἴμεθα βέβαιοι ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπινης φύσεως.

Ὁ ἅγιος ἐμαρτύρησε τὰ 1838, τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου, ἀλλὰ τί πρὸς τοῦτο; Μήπως ὁ χρόνος καὶ ἡ παλαιότης προσδίδωσι μείζονα ἀγιότητα;

Ποίαν δὲ τιμὴν ἀποδίδουσιν οἱ ἐξ Ἰωαννίνων τῷ Νεομάρτυρι, δείκνυται ἐξ ὧν ἐν ἀρχῇ τὸ μαρτυρολόγιον αὐτοῦ λέγει περὶ αὐτοῦ:

«Οὗτος ὁ νέος ἀθλητὴς καὶ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Γεώργιος, εἶνε τὸ καύχημα τῶν Ἰωαννίνων καὶ ποταμὸς τῶν θαυμάτων, ἡ πιστις τῶν ἀπίστων καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν πτωχῶν».

Εἶπομεν, διὸ ἡ θρησκευτικὴ ἡμῶν πεποιθήσις καὶ τὸ θρησκευτικὸν ἡμῶν συναίσθημα εἶνε ὅτι, ὅπως ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ Μιτυλήνη, καὶ ἡ Χίος ἔπесαν κατὰ τὴν ἐξοιρὴν τῶν πολιούχων αὐτῶν, οὕτω θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, διὸ καὶ τὴν κορωνίδα τοῦ πολέμου ἡμῶν θέλει ἐπιστέφει ἡ προστασία τοῦ πολυούχου τῆς ἀπὸ τριμήνου πολιορκουμένης πόλεως.

Τὸ παρακαλοῦμεν καὶ εὐχόμεθα ἐγκαρδίως ὅπως ὁ Ὑψιστος εἰσακούσῃ τῆς δεή-

χοῦ ἱστανταὶ ἔξω τοῦ κατωφλίου τῆς αἰθούσης ταύτης. Ἐν καὶ μόνον εἰσέρχεται, τὸ εὐγενέστερον ὄλων, ἐκεῖνο διὰ τὸ ὅποιον εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οὐδέποτε θὰ μᾶς χωρίσῃ, ἐννοῶ ὁ πατριωτισμός. Πέραν τούτου οὐδὲν ἄλλο. Συνήθως αἱ ζωηρότεραι συζητήσεις μας διεξάγονται περὶ ἐν λεξικό. Τέλος ἡ συναδελφοτικὴ μας δὲν εἶνε λέξις ματαία, εἶνε αἶσθημα πραγματικόν, εἰλικρινές, στηριζόμενον ἐπὶ ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης καὶ ἐγκαρδίου εἰλικρινείας.

Ἐκ ταύτης ἐμπνεόμενος, κύριοι, ἀφοῦ προσφέρω εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας τὴν βαθεῖαν τιμὴν, ἣν πάντες τοῦ ὀφείλουσι, θὰ ἀπευθυνθῶ πρὸς τὸν συνάδελφον ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀκαδημίας, ἧς θὰ καταστῶ ἐρμηνευτής, ἵνα ἐκφράσω τὰ αἰσθήματα τῆς βαθείας, καὶ ὥς μοι ἐπιτραπῇ νὰ εἶπω, τῆς φιλικῆς μας συμπαθείας.

— Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Πουανκαρέ

Οἱ λόγοι τοῦ προέδρου τῆς Ἀκαδημίας, ἐχαιρετίσθησαν διὰ ζωηροτάτων χειροκροτημάτων. Μεθ' ὃ ὁ κ. Πουανκαρέ ἀπήντησεν οὕτω:

«Κύριε Πρόεδρε, Κύριοι, εἶμαι λίαν συγκεκινημένος ἐκ τῶν αἰσθημάτων τὰ ἐποῖα ἠθελήσατε νὰ ἐκδηλώσητε. Εἶμαι εὐτυχὴς καὶ ὑπερήφανος